SVOBODA — СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

V. No. 71. JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, APRIL 16, 1988 — CENTS 25 ЦЕНТІВ — ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СУБОТА, 16-го КВІТНЯ 1988 — Ч. 71. РІК. XCV

Церква і громада Ню Бранзвику готуються до Тисячоліття

Ювілейний Комітет в Ню Бранзвику. Перший ряд (зліва): Д. Демедюк, голова. Т. Панкевич, о. П. Лабінський, парох. П. Світлик. М. Слободян. Я. Городецький; (другий ряд): П. Панкевич. Р. Ратич. М. Гатала. В. Гошко; відсутні: Т. Ґрозьо. З. Лаврик. П. Ставничий. М. Цісик. А. Клецор. Д. Хомут. Н. Лаврик.

Ню Бранзвик, Н. Дж. — Місцевий Ювілейний Комітет 1000-ліття Хрищення України при українській католицькій церкві влаштовує святкування в неділю, 24-го квітня ц.р., для відзначення цих величавих роковин.

Святкування будуть складатись із двох частин. В першій частині Архиєпископ Стефан Сулик, філядельфійський Митрополит Української Католицької Церкви відправить Благодарственну Святу Архиєрейську Літургію, та поблагословить нові ікони, кивот, престоли та тетрапод, які уфундували жертвенні парафіяни, з нагоди цього великого ювілею.

Після Богослужіння, о год. 1-ій по полудні відбудеться святочний бенкет із мистецькою програмою в Голідей Інн. в Едісоні, Н. Дж. В програмі бенкету виступить хор „Боян" із Перт Амбою та бандурист Роман Левицький. Святочну доповідь виголосить проф. Володимир Стойко. Із привітами виступлять запрошені гості із церковного та політичного світів.

В справі замовлення на бенкет слід телефонувати до Т. Панкевич на число: (201) 545-4186, або П. Світлик (201) 254-1163.

Парлямент Австралії засуджує переслідування українців

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Після сильного натиску Союзу Українськиих Організацій Австралії, парлямент цієї країни одноголосно одобрив пропозицію в обороні Української Гельсінкської Групи. Пропозицію подав член парляменту Филліп Раддок в присутності 83-літньої Оксани Мешко, члена-основника УГГ, яка зараз перебуває в Австралії на лікуванні.

Одобрена пропозиція засуджує знущання над членами Української Гельсінкської Групи в славнозвісному пермському таборі смерти 1-35 та закликає совєтський уряд звільнити тих членів, які ще й далі перебувають на засланні, „дозволяючи їм повернутись на батьківщину, або якщо цього бажають, виїхати за кордон".

Ф. Раддок у своєму слові представив справу Левка Лук'яненка та пропонував, щоби уряд Австралії домагався його звільнення. Пропозицію підтримав член парляменту Шиптон, заявляючи, що „дискусія про ці справи надасть їм важливости й змусить Совєтський Союз реагувати".

Було також рішено, щоби домагатися звільнення Юрія Шухевича та дозволу для нього і його родини на виїзд до Австралії.

В Ню Йорку відбудеться „Віденський баль"

Ню Йорк. — Тут відбудеться в суботу, 23-го квітня ц.р., в приміщеннях Українського Інституту Америки, 2 79-та вул. Схід, „Віденський баль", який влаштовує пластове плем'я „Перші Стежі".

Це вже другий з черги баль, який під таким кличем підготовляють тут молоді пластунки і перший пройшов з великим успіхом.

Баль відбудеться при звуках камерного ансамблю і початок його о год. 9-ій вечора. Вступ на баль 25 дол., а для студентів 15 дол. Одяг вечірній. Увесь дохід з балю призначений на фонд правозахисників в Україні.

КАТОЛИЦЬКА ГАЗЕТА ПИШЕ ПРО „РОСІЙСЬКИЙ ЮВІЛЕЙ"

Ню Йорк (В.Б.). — Релігійний офіціоз нюйоркської архидієцезії „Кетолік Ню Йорк" у числі з 24-го березня ц.р., подав коротку вістку про видане 22-го березня ц.р. 40-сторінкове апостольське послання „Euntes in Mundum" (Ідіть по всьому світу).

В своєму посланні Папа Іван Павло II звернувся до католиків і православних у СССР, щоб для добра світового миру відзначили ювілей Тисячоліття своїх віровизнань у дусі екуменізму. Папа в пасторальному листі умовляє оба віровизнання повторно пригадати християнам їхнє екуменічне післанництво про хрищення їхніх предків, яке відбулося в 988 році ще перед остаточним роз'єднанням поміж Східньою і Західньою Церквами.

„Більш усього це матиме добродійний вплив також на процес відпруження в світському житті й породить великі сподівання серед тих, хто працює для мирного співіснування в світі", — пише Папа.

Послання видане з нагоди Тисячоліття Хрищення древньої Руси (в оригінальній вістці „Кетолік Ню Йорк" 'Russ'), в країні, яка тепер є частиною Совєтського Союзу.

Цього самого дня Кардинал Йоганнес Віллєбрандс сказав, що Папа отримав усне запрошення вислати делегацію на святкування Тисячоліття в Москві й у різних інших містах. Особисто Папа не отримав запрошення. Кардинал Віллєбрандс, голова ватиканського Секретаріяту сприяння християнській єдності сказав, що святкування відбуватимуться заходами Російської Православної Церкви.

На марґінесі цього короткого повідомлення в „Кетолік Ню Йорк", заголовок „Папа закликає до спільного святкування російського ювілею", можна сміло покласти на відповідальність редакції офіціозу, за те, без порівняння з оригіналом, невідомо, чи вислів хрищення „marks the 1000 anniversary of the baptism of the ancient Russ, a land which now is part of the Soviet Union" замість „Rus'—Ukraine" Папа вжив з дипломатичної обережности, чи покласти теж на рахунок термінологічної плутанини редакції „Кетолік Ню Йорк" або журналіста, який реферував це послання... В оригіналі англійського перекладу послання вживається „Kievan Rus".

Інтеліґенція Естонії висловлює претенсії партійним керівникам

Москва. — Естонське пресове агентство ЕТА і газета „Советская Естонія" подають зміст листів, надісланих на майбутню Всесоюзну партійну конференцію, а також партійному керівництву і урядові Естонії, від імени шести естонських професійних творчих спілок, які об'єднують письменників, художників, композиторів, архітектів, журналістів і театральних діячів. У цих листах керівники організації естонської інтеліґенції вперше відкрито висловили своє незадоволення політикою центральних совєтських і партійних органів у відношенні до їх республіки, яка у багатьох випадках вважається найбільш розвинутою у Совєтському Союзі.

В листах говориться, що неконтрольований приплив до Естонії мешканців інших республік, які бажають поселитися в ній, привів республіку „на грань демографічного вибуху". Комуністичне керівництво обвинувачується в нездатності і небажанні обмежити цей процес.

Естонські діячі культури обвинувачують місцевий

(Закінчення на стор. 3)

Обговорювали вірменсько-азербайджанське питання в СССР

Монтреаль (ОУПС). — Тут у Конкордія університеті відбувся в п'ятницю, 8-го квітня ц.р., вечір присвячений дискусії над Нагірно-Карабахським питанням і проблемою націоналізму в СССР взагалі.

Головний доповідач, проф. Дж. Лібарікіян з Кеймбриджу, Масс., подав докладні дані про недавні демонстрації карабахських вірмен, яких за Сталіна приєднано до Азербайджану й тим самим відірвано від материка. Нав'язуючи до горбачовської „гласности й перебудови", доповідач проаналізував національне питання в СССР, вказуючи на відосередні рухи окремих національних груп у Совєтському Союзі, що протиставляться основній ідеї комуністичної партії — „національна форма й соціялістичний зміст", яка на ділі є прикриттям для русифікаційної політики Москви. Свою доповідь проф. Лібарікіян ілюстрував відео-телевізійними світлинами згаданих вірменських демонстрацій в Азербайджані і у вірменській республіці.

В дискусії, що вив'язалася після доповіді, взяв участь проф. Ярослва Рудницький, який висловив своє признання доповідачеві за правильну оцінку вірменських рухів за об'єднання як політично-національної, а не чисто етнічної, проблеми в СССР. Він вказав на відокремлені від материка й здані на русифікацію українські території поза підсовєтською Україною, згадав демонстрації кримських татар за повернення у Крим, подав інформації про балтійські народи й інші національні групи, що боряться за здійснення своїх колективних прав на вільне життя.

Наприкінці свого виступу проф. Рудницький поставив питання про „акцію й реакцію" вільних вірмен у діяспорі, на яке прелегент відповів дуже обширно. Він згадав додатково про церковно-релігійне питання в СССР і в зв'язку з цим про Церкву в підсовєтській Вірменії, що всеціло обороняє вірменську націю перед сторонніми, передусім атеїстично-деструктивними, впливами Кремля.

ПІДПИСАНО УГОДУ ПРО ВИВЕДЕННЯ ВІЙСЬК З АФҐАНІСТАНУ

Женева. — У четвер рано, 14-го квітня, тут підписано угоду про виведення військ з Афганістану. Договір підписали під час короткої церемонії державний секретар ЗСА Джордж Шулц, міністер закордонних справ СССР Едуард Шеварднадзе, міністер закордонних справ Афганістану Абдул Ваківь і виконуючий обов'язки міністра закордонних справ Пакістану Заін Нурані.

На церемонії головував генеральний секретар ООН Гавіє Перез де Куєяр, спеціяльний представник якого, Дієго Кордовез, протягом шести років провадив прямі переговори між Афганістаном і Пакістаном. Їхні делегації засідали в Женеві у різних приміщеннях, тому що Ісламабад не визнає кабульського режиму. У четвер афганська і пакістанська делегації увійшли до залі одночасно, але через різні двері. Ваківь і Нурані ні разу не глянули один на одного.

Підписана угода вступає в силу 15-го травня. Афганістан і Пакістан зобов'язалися не надавати допомоги повстанцям чи сепаратистам, що діють на території іншої сторони. Однак Шулц зробив усну заяву про те, що ЗСА продовжуватимуть допомагати муджагединам зброєю до того часу, поки СССР не припинить військову допомогу режимові Наджібулли. Не секрет, що американська зброя надходить партизанам через територію Пакістану, який запевнив Вашінґтон, що продовжить надавати свою територію для цієї мети і в майбутньому.

Як відзначають спостерігачі, ясно видно протиріччя між зобов'язанням, які взяв на себе Пакістан за підписаним у четвер договором, і його наміром далі допомагати афганським партизанам. Член Комісії міжнародних справ Палати Репрезентантів Чарлз Вілсон, гарячий прихильник партизанів, сказав: „Ми публічно заявили росіянам і всьому світові, що збираємося і далі надавати допомогу муджагединам".

Як повідомляють американські розвідчі джерела, напередодні підписання угоди Москва перекинула в Афганістан ще 15,000 вояків з технікою.

Багато американських експертів вважає, що режим Наджібулли впаде під час або зразу після виведення совєтських військ. Однак Ассошієйтед Пресс наводить слова одного співробітника американської розвідки, за словами якого режим „не обов'язково впаде так швидко, як ми очікували": афганський опір може не зібрати достатню кількість сил для штурму Кабулю.

У СВІТІ

В ПРИКОРДОННІЙ ПОЛОСІ між Ізраїлем і Ливаном часто відбуваються сутички не тільки між ізраїльськими і ливанськими прикордонними військами, але також терористами різних фракцій, які мають свої бази в Ливані Члени ізраїльського парляменту домагаються від прем'єрміністра Іцака Шаміра заходів для забезпечення громадян, які живуть у прикордонній полосі і що є виставлені на постійні небезпеки зі сторони терористів. Парляментаристи із Лейбористської партії не погоджувались з цією вимогою послів з партії Лікуд, бо вони вважають, що на кордоні з Ливаном і так сконцентрирувано забагато війська, яке викликає підозріння в арабів і збільшує їхню активність в різних антиізраїльських організаціях.

В ПАНАМІ СИТУАЦІЯ й далі залишається неясною. Ген. Мануель Норієга не має наміру покидати свого посту головного командування армії і виїжджати за кордон, а Адміністрація президента Роналда Регена також не знає на яку стати, виключаючи при тому можливість всякої військової інтервенції. Висилка до Панами, 1,600 вояків для скріплення тамошньої залоги тільки погіршила загальну ситуацію. Висилку використав Норієга для антиамериканської пропаґанди і для підсилення його заяв, що З'єднані Стейти Америки готуються до інвазії на Панаму. У зв'язку з цим він наказав вишколювати додаткову кількість рекрутів і випосажувати свою армію модерною зброєю совєтського виробу отриману ним від свого приятеля Фіделя Кастра, кубинського диктатора. У зв'язку з вбивством американського вояка Рікарда Вільєрмози із Пуерто Ріко, напруга між ЗСА і Панамою збільшилась. Не треба виключати також саботажів проти американських баз у Панамі, про що зрештою говорив кореспондентам офіційний представник Пентагону.

СОВЄТСЬКІ ВІЙСЬКОВІ кораблі затримали у прибережних водах СССР на Чорному морі турецький риболовний корабель і наказали йому плисти до одеського порту. Після заякорення турецького корабля прибережна сторожа взяла під варту 14-ох турецьких моряків. Представник міністерства закордонних справ Туреччини Іналь Бату заявив, що Анкара старається дипломатичним шляхом добитися звільнення моряків. Відносно корабля і його наближення до берегів СССР Бату сказав, що корабель збився з дороги під час дощової і мрячної погоди. В кожному разі на риболовному кораблі не було жадних електронічних чи фотографічних апаратів.

ЗАХІДНІ СПОСТЕРІГАЧІ, які слідкують за аферою захопленого кувайтського пасажирського літака із закладниками-пасажирами кажуть, що не треба навіть сумніватися, що за цією терористичною акцією стоїть повністю Іран. Під час приземлення літака в Ірані минулого тижня проіранські терористи отримали там не тільки вистачальну кількість харчів, медикаментів, одягу та інших потрібних речей, але також велику кількість нових автоматичних крісів, пістоль, гранат, вибухового матеріялу й амуніції. Деякі спостерігачі переконані, що в Ірані до літака всіли додаткові терористи. Цю інформацію підтвердили також звільнені на Кипрі пасажири.

СОВЄТСЬКА ГАЗЕТА „Московскіє Новості" помістила в середу, 13-го квітня ц.р., додаткові інформації про події у закавказьких республіках, зокрема у Вірменії і Азербайджані, та надрукувала свою версію про так звані „погроми" в Сумгаїті. На думку газети до роздмухання великої пожежі спричинились кількасот азербайджанців, які нібито втікали від помсти вірменів, розказуючи при тому несотворені історії про злочини у Вірменії звернені проти азербайджанців. Місцеві керівні органи не прив'язували великої ваги до розповідей втікачів і в тому криється їхня помилка. Вони дозволили „горіти вогневі без втручання пожежників", — пише згадана газета. Газета підкреслює, що на території Азербайджану перебуває тепер 5,120 втікачів з Вірменії. Велика частина з них брали участь у сутичках з вірменами і тому місцева прокуратура і КҐБ ведуть слідство, щоб встановити причини конфлікту і знайти винних.

ТЕРОРИСТИЧНИЙ АКТ В НЕАПОЛІ ВИКЛИКАВ ЗАГАЛЬНИЙ ОСУД

Рим, Італія. Принаймні п'ять осіб загинуло, а 15 були поранені, в тому числі кілька американських моряків, у висліді вибуху експльозивного матеріялу напакованого в автомобіль, запаркований у недалекій віддалі від американського військового клюбу в Неаполі.

Кілька годин після експльозії італійська поліція намагалася встановити, на підставі опитів свідків і загального слідства, що було причиною цього терористичного акту, який викликав у світі загальний осуд, хто був його спричинником, і проти кого цей акт був звернений. На думку американських військових спеціялістів те, що вибух наступив у близькій віддалі від ЮСО клюбу не конче доказує, що терористи мали на меті внести переполох серед тамошньої американської кольонії, зокрема вояків і їхніх родин, бо вони були свідомі того, що на вулиці міста перебуває більше італійців й інших і що вони в першу чергу стануть жертвами замаху.

Поліційні італійські чинники заявили кореспондентам, що бомба, чи бомби, мусіли бути великої вибухової сили. Після вибуху загинули і були поранені не тільки люди, але вилетіли шиби у багатьох будинках, загорілись кільканадцять автомобілів у близькій віддалі від вибуху і були легко поранені осколками з бомб і падаючим згори будинків склом з розбитих вікон люди, які йшли тротуаром чи переїжджали в тому часі вулицею.

Речник департаменту фльоти у Вашінґтоні заявив кореспондентам, що йому покищо відомо про один випадок смерти американського вояка, але пізніше Пентагон заперечив цю вістку кажучи, що моряк був тільки тяжко поранений. Поліція зідентифікувала чотирьох американців між 15-ма пораненими особами, яких зараз після експльозії доставили до місцевих шпиталів.

Офіційні італійські чинники заявили, що досі ніхто, тобто жадна терористична організація не звяала на себе повної відповідальности за бомбовий замах, але спосіб підкладення експльозивного матеріялу вказує, що терористи походять з Близького Сходу, може навіть з Лівії у зв'язку з другою річницею бомблення американськими військовими літаками лівійської території.

В Массачусетс перейшов закон про загальне забезпечення

Бостон. — Стейтова легіслятура стейту Массачусетс переголосувала малою більшістю голосів закон, згідно з яким усі мешканці стейту мають бути забезпечені. Це перший стейт в ЗСА, який впровадив такий закон і це може бути прецедентом для інших стейтів.

На підставі закону, який тепер увійде в життя в Массачусетс і який підпише губернатор Майкл Дукакіс, кожний мешканець стейту мусить бути забезпечений від хворіб і платити за це відповідно до того скільки заробляє, але в менший сумі, як коштують приватні забезпечення. Ті, які не мають праці, будуть мати покрите забезпечення і будуть платити стільки скільки можуть коли мають будь-який дохід.

Хоча закон перейшов більшістю голосів, однак його противники уважають, що це буде коштувати надто багато, бо стейт буде доплачувати суму 660 міл. дол. до 1992 року. Від 1992 року усі підприємства будуть зобов'язані платити за кожного робітника суму 1,680 дол., щоб тим допомогти покрити всі видатки зв'язані з цим новим пляном хворобового забезпечення для кожного мешканця стейту Массачусетс. Але ті підприємства, які дають приватні забезпечення можуть відтягнути їх від призначеної їм суми 1,680 дол.

Таке загальне примусове забезпечення в крайовому маштабі було дискутоване від ряду років, але не мало багато успіху в Конгресі. На підставі перепису населення в ЗСА, 37.2 мільйона мешканців не мають ніякого забезпечення і тому ця проблема вимагає розв'язки. Першою розв'язкою є цей закон, який схвалено в Массачусетс і надіються, що за тим прикладом підуть інші, тим більше, що ця справа є одною із головних точок виборчої кампанії М. Дукакіса.

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ суд у Вашінґтоні відкинув погляд Адміністрації президента Роналда Регена, що американська Конституція дозволяє на широкі права колишнім президентам у притриманні від публічного розгляду документів, стрічок та інших внутрішніх записок з часів їхнього урядування. Панель з трьох суддів, з яких два це номінати президента Регена, одноголосно відкинули домагання колишнього президента Ричарда Ніксона, що Крайовий архів не повинен дати доступу до документів, яка, на його думку, не повинні бути оприлюдненими.

НЕДАЛЕКО МІСЦЕВОСТИ Дурбан в Південній Африці у вівторок, 12-го квітня ц.р., помер письменник Ален Пейтон, який у 1948 році своїм твором „Плач, улюблена країно" зрушив багатьох своїх співгромадян, а при тому цілий світ проти апартеїду. Будучи білим південно-африканцем пробував вплинути своїм писанням також і на громадян білої раси таких країн як Америка, Англія та інші. А. Пейтон помер на 85-му році життя.

У ВАШІНҐТОНІ СЕКРЕТАР Департаменту траснортації Джім Бирнлі та федеральний адміністратор авіяції Еллен МекАртор на пресовій конференції заявили, що Уряд започаткував докладне слідство фірми Тексас Ейр. Ціллю перевірки цієї найбільшої летунської компанії в ЗСА є встановити її фінансову стабільність і перевірити чи провід підприємства „є наставлений притримуватися" існуючих правил безпеки. Тексас Ейр є власником повітряних ліній Істерн Ейрлайнс і Континентал Ейрлайнс та керує 20-ма відсотками повітряного руху ЗСА.

ДЕМОКРАТИЧНІ КАНДИДАТИ на президентську номінацію цими днями перебували в Ню Йорку та старалися переконати виборців за ким мають голосувати. Передвибори в стейті Ню Йорк мають відбутися у вівторок, 19-го квітня, тому всі три кандидати виступали в Брукліні, Бронксі та Мангаттені. Навіть республіканський кандидат віцепрезидент Джордж Буш не проминув нагоди бути в центрі уваги, бо взяв участь в церемонії відкриття бейзболового сезону дружини Метс на стадіоні Шей.

У Сакраменто відбувся величавий концерт для відзначення 1000-річчя Християнства

Сакраменто, Каліф. (Ю. О.). — Тут в днях 25-27-го березня 1988 року відбувся концерт для відзначення 1000-річчя Християнства в Україні. Концерт, поставлений тричі у театрі Коммюніті Центру, відбувався у вщерть виповненій залі на 2,200 місць і то майже виключно американською публікою для якої він був в першу чергу призначений.

Цю вимімково вдалу імпрезу зорганізував Український Комітет 1000-річчя Християнства у Каліфорнії, який також частинно фінансував концерт у виконанні симфонічної оркестри Сакраменто під дириґентурою Картер Найса із солісткою, відомою українською піяністкою Юліяною Осінчук.

У програмі концерту були: вимок із симфонії ч. 10 Ґустава Малєра у виконанні оркестри, фортепіяновий концерт ч. 1 в Е-дур Франца Ліста у виконанні Ю. Осінчук у супроводі оркестри, і американська прем'єра симфонії ч. 2 Ес-дур оп. 12 Левка Ревуцького, також у виконанні оркестри.

Американська публіка незвичайно тепло прийняла виконання програми в неділю і грімкими оплесками і повстанням з місць дякувала Ю. Осінчук за її бравурне виконання концерту Ф. Ліста. В п'ятницю увечорі обдаровано українську солістку численними квітами.

В місцевій пресі появилися негайно дуже прихильні рецензії на концерт. І так музичний критик щоденника „Сакраменто Бі" з 27-го березня ц.р. подивляє техніку гри Ю. Осінчук і пише: „слухаючи її гру, кожний бачить, що вона грає силою своїх емоцій".

Він також з признанням висловлюється про прем'єру Л. Ревуцького симфонії ч. 2 в Ес-дур, пишучи, що хоча вона частинами народна, все ж дуже тонка і вишукана та нагадує більше французьких імпресіоністів, як російських композиторів і це „дивує, коли взяти до уваги як далеко Україна лежить від центру европейської музичної творчости".

Су Мот, кореспондентка „Сакраменто Юніон", пише в рецензії також з 27-го березня особливо обширно про виконання Ю. Осінчук концерту Ф. Ліста з великим признанням для піяністки. „Коли йдеться про запал і енергію то Ю. Осінчук тяжко побити", — пише вона, — „Ю. Осінчук грає драматично, заглиблена в інтерпретацію твору і передає свої емоційні пере-

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті й дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Закулісова гра в Кремлі — на сторінках преси

Коли тільки три роки тому обрано на генерального секретаря компартії СССР Міхаїла Ґорбачова — зразу таки він зустрінувся з внутрішньою опозицією і зразу таки пішла за кулісами Кремля гра, насправді, боротьба за владу. Ґорбачов виявився зручним грачем. Він позбувся деяких своїх небезпечних суперників, як, наприклад, Андрея Ґромика, якого зробив „президентом" СССР, але всіх своїх противників позбутися не міг. За найпершого і найбільш небезпечного його ворога вважають партійного ідеолога, заступника генерального секретаря Єгора Ліґачова. Вороги Ґорбачова використали подорож його до Юґославії і помістили на сторінках щоденника „Советская Россія" статтю за підписом якоїсь Ніни Андреєвої, учительки в Ленінґраді, насправді авторства Ліґачова, що пізнати було не тільки по стилі, але й по цілих фразах, що їх він вживав.

Ґорбачов, зупинившись у поворотній дорозі у Берліні, вказував на цю статтю, як на доказ „свободи преси" в СССР. Насправді це був перший випадок, коли на сторінках совєтської преси одверто — не називаючи Ґорбачова — критиковано все те, що він зробив і говорив: критиковано десталінізацію, критиковано наслідування „буржуазної" демократії, критиковано порушування догм марксизму і невдачні економічні реформи. Ґорбачов, вернувшись до Москви, скликав пленум Політбюра і дістав „одноголосне" вотум довір'я — але під неприсутність Єгора Ліґачова, який на той час виїхав до провінції Волоґди. У московській „Правді" появилася полемічна стаття з палкою обороною Ґорбачова, автором цієї статті був правдоподібно Александер Яковлєв, права рука Ґорбачова. Влада Ґорбачова ще настільки сильна, що цю статтю з „Правди" передрукувала „Советская Россія". Але факт, що у провідних совєтських газетах розпочалася одверта полеміка між прихильниками і противниками кремлівського диктатора стало сенсацією для всіх закордонних кореспондентів у Москві. Представник відомого ілюстрованого тижневого журналу „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 18-го квітня прислав туди обширний допис під промовистим заголовком: „Екстра!" Про сварню у Кремлі, читайте „Правду". Даний кореспондент, Джеф Тримбл, перераховує цілу низку часописів у СССР, які належать, або до табору прихильників, або противників Ґорбачова. На половину червня ц. р. Ґорбачов скликав пленум Центрального Комітету Компартії СССР. Не є виключене, що опозиціоністи супроти Ґорбачова покличуться на його власну суґестію, щоб у СССР завести систему на зразок Америки — недосмертного урядування генерального секретаря партії, а вибираного щочотири роки. Тоді автоматично скінчився б Міхаїл Ґорбачов і прийшов до влади Єгор Ліґачов, який змісця похоронив би „гласність" і „перестройку" і на місце „відлиги" завів би назад режим Брежнєва з усіма його страхіттями.

Інститут Кеннана для російських студій у Вашінґтоні у своєму останньому односторінковому пресовому комунікаті заповідає у заголовку міркувань на цю тему, з покликанням на совєтолога-аналітика з Державного Департаменту Сиднея Плоса: „Сумерк 'перестройки?' — Цікаво, що той совєтолог зараховує до найгрізніших противників Ґорбачова також голову КҐБ Віктора Чебрікова. Три роки тому ми читали, що Ґорбачов спирається на КҐБ, який найперше передбачив загрозу економічної катастрофи, якщо не буде якихось радикальних реформ і підтримав Ґорбачова з його гаслами „гласність" і „перестройка". Видно, що мінімальні висліди заповіджених з великим шумом реформ переконали верхівку КҐБ, що карта на Ґорбачова була фальшива. В половині червня на пленумі ЦК відбудеться рішальний бій. Тому Ґорбачов поспішає з підписанням із президентом Реґеном нового договору на конференції на вершинах у Москві, щоб мати за собою пропаґандивний атут. В усякому разі — ситуація Міхаїла Ґорбачова — невесела.

Михайло Кучер

ТАК ЖИВЕ СОВЄТСЬКА НОМЕНКЛЯТУРА

Біля Москви у заборонених зонах знаходяться державні „дачі" з пильною охороною. Дачі оточені високими парканами. В тих державних дачах живе і розважається керуюча совєтська номенклятура. Сексуальні оргії на державних дачах уже проникли у „велику зону" — Совєтський Союз, викликаючи кпини і заздрість.

Державні дачі появились в СССР вперше 1919 року. Свєтлана Аллілуєва, кому знати як не їй — пише так: „Після революції 1919 року з'явились у них (номенклятурі) можливість скористатись із залишених під Москвою дачами і садибами, які належали дореволюційній аристократії". З опису Аллілуєвої так виглядають підмосковні дачі, в тому А. Мікояна:... „В домі марморові статуї, привезені з Італії, на стінах старовинні французькі килими, у вікнах різнокольорові вітражі. Парк, парники, стайня". „На тій дачі навіть зимою була свіжа салата".

І ось знову згадує Аллілуєва про той час:... „Наша садиба без кінця перебудовувалась. Батько (Сталін) казав вирубати багато лісу навкруги будинка. Перед домом був чудовий березовий лісок, де ми збирали гриби. Було поле гречки, щоб був свій мед. У сосновому лісі росли суниці, черниці. Повітря свіже, сухе, пахуче. Було багато фруктових дерев, полуниці, малини, порічки. Були фазани, цесарки, індики, в басейні плавали качки".

Це був той час, коли совєтська урядова пропаганда ніщила звичайну совєтську людину за те, що хотіла для власного вжитку мати пару курей та обвинувачувала у „дрібно-буржуазних інстинктах". І одночасно для людей це була маскарада. Сталін ходив у солдатській шинелі.

Бухарін на дачі ходив в сандалях на босу ногу, в сорочці-толстовці, в полотняних штанях.

Діти номенклятури були оточені чужинками-гувернантками і няньками пушкінського стилю на зразок царського дворянства.

Дочка заступника Берії, генерал-полковника Сумбатова-Топурідзе — по буржуазному Неллі — виростала на державній дачі біля Бону. Її вчили чужих мов, музики, балевих танків і уклонів-реверансів.

При кінці 30-их років газета повідомила про сантиментальну подію. На демонстрації перед мавзолеєм з'явився маленький хлопчик. Сталін зліз з мавзолею і довго шукав у кишенях карбованця, щоб дати хлопчикові на дорогу додому. Карбованця не знайшов і газети з галасом підхопили цей випадок, щоб ще раз підкреслили скромність Сталіна. Він не мав при собі навіть одного карбованця.

Аллілуєва дає коментар до того сантиментального газетного оповідання — „воно брехливе".

Письмовий стіл Сталіна на дачі був заповнений запечатаними пакетами грошей. В дійсності Сталінові гроші були непотрібні. Він все отримував задармо від держави. Рибу привозили із спеціяльних озер, фазанів і ягнят із спеціяльних господарств, грузинське вино літаками. Витрати були величезні. На дачі Сталін мав двох кухарів, подвійну кількість кельнерок (!), прибиральниць. Син Сталіна Василь жив в окремій державній дачі, мав колосальне господарство, псарню, стайню для коней. Отримував ордени, нараменники (погони) на плечі, авта, коней.

У державній дачі Сталіна (повідомлення Аллілуєвої) остання його любовниця була Валентина Істоміна, молоденька комсомолка з „носом на шпиньках". Офіційно вважалась економкою. І тут маємо наслідування царського проклятого режиму.

Сталін мав манію будування нових дач і резиденцій. Зараз по війні збудовано дачу під Сухумі, біля Нового Атону (Афону), цілий дачний комплекс в Ріці і дачу на Валдаї (Північ).

Будовано все нові дачі на березі Чорного моря, старих бо царських палаців вже не вистачало. Побудовано багато дач у Грузії, величезну дачу в Зугдіді. У своїх дачах Сталін бував раз на рік, але обслуга завжди була повна, ніби щодня чекали на його приїзд.

Дачі решти членів Політбюра також виглядали розкішно. Дача Берії була величезна, біла, серед високих сосон. Меблі, лямпи, тапети на стіни — все було зроблено за ескізами архітекторів. Домашнє кіно, часто з порнографічними фільмами. Старцям з ЦК дуже подобалась Монро.

Молотов мав мистецький смак і його дача була розкішна. Дачі Ворошилова, Мікояна були повні килимів, дорогої порцеляни, вази з яшми, різьба із слонової кости, індійський шовк, перські килими, вироби з Юґославії, Чехо-Словаччини, Болгарії. Ворошилову даровано коней. На дачах були величезні бібліотеки, з яких старці ЦК не користали. Книги посилали всі видавництва. Сталін також мав величезну бібліотеку, але ніколи не читав. Величезна трьохповерхова дача з бібліотекою згоріла. Підпалив її внук Ворошилова. Дачу зараз відбудовано, а за недогляд розстріляли трьох старшин з охорони.

(Закінчення на стор. 4)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про мандрівку по могилках

З кожним роком, а власне кажучи з кожними відвідинами нашого українського Пантеону, в Савт Бавнд Бруку, приходиться нам відкривати нові могилки, а з тим і нові прізвища знайомих, що там спочили.

Це, здається, найбільше різка ознака старіння, коли ви находите на кладовищі більше знайомих, як у товариському чи громадському житті. Отож, коли знову довелося відвідувати своїх близьких у великодній час, ми помандрували опісля уздовж рядів могилок, „відвідуючи" знайомих, згадуючи їх та обставини, в яких ми зустрічалися ще за їхнього життя.

Найближчі сусіди біля наших родинних могилок, це давній молодий пластовий друг Славко Лучкань, якого так дуже передчасну і трагічну смерть літуна досі не можна забути. А там, у дальшому ряді, один за одним близько, як у житті, могилки Миколи Понеділка і Івася Керницького. Коли читаємо знову так добре знаний, зворушливий напис, на пам'ятнику Миколи „Не будіть мене...", стає перед очами немов живе біля нас його обличчя і цей завжди у нього меланхолійний, сумний усміх.

Біля грізної теміні пам'ятника відомому журналістові та політикові притулилися пуп'яшки золотих нарцизів, могилка приятеля студентських років ціла у весняних квітах, видимий знак, що хтось часто туди заходить.

Рівно, по-вояцьки вишиковані стоять однакові нагробні камені членів УПА, з яких вже лише нечисленні залишилися при житті і завчасу передбачливо приготовили собі місця.

Але не вони одні: коли проходимо продовж щораз більше заповнених рядів могилок, бачимо, що багато із передбачливих осіб, а зокрема ті, що самітні, завчасу підготовляють собі місце, пам'ятник, а навіть напис, на якому „колись" треба буде лише вписати дату смерти. Деякі навіть посадили собі квіти та пильно коло них ходять. Для них це виглядає зовсім логічно і самозрозуміло, але іншим, які це завважують в часі відвідин кладовища, зокрема нашому молодшому поколінні, таке плянування наперед незрозуміле, а то і дещо макабричне.

Але це місце наших відвідин, це не лише час споминів про численних близьких, друзів чи просто знайомих, а також студія людської психіки, сантиментів, почувань, а навіть амбіції. Про це останнє часто говорить величина і форма пам'ятників, написів і прикрас.

Здавалось би, що це найбільше інтимне місце, де заховано стільки болю і сліз, не повинно викликати ніяких завваг, порівнянь чи критики. Ми, однак, живемо в українському середовищі, яке доволі замкнене в собі, а український православний цвинтар в Савт Бавнд Бруку ще більше „ексклюзивний", бож тут спочило ряд наших провідних людей і тут ми поспішаємо у Провідну Неділю з усіх усюдів, щоб саме їм, поруч із найближчими, віддати наші молитви і наш поклін.

Ось і ми, у нашій річній мандрівці, зупиняємося також біля гробів, де немає ані величавого пам'ятника з ґраніту, ані гарного напису, ані навіть радісних весняних квітів, що говорять про продовження життя. Здається, пам'ять про цих, що тут поховані, погасла.

Стоїмо при таких забутих могилках наших так добре нам знаних осіб із громадського і письменницького світу, дивимося на похилі білі хрести, на яких ледве чіткий напис і чомусь жаль, що про них забули і рідні, і українська спільнота.

О-КА

Андрій Бук

ЕКОНОМІКА ЗА 1987 І ПРОГНОЗИ НА 1988 РІК

II.

Фінансові інституції і банки також у фінансових клопотах: 436 з них перестало діяти через злу господарку, високі платні персоналу, великі інвестиції в нерухомостях і злі позички відсталим країнам Третього світу (неспроможні платити навіть відсотків) інші лучаться, разом міняють програму — коло діяння і піднесли дивіденди, тому сильно зросли ощадності. З 15-ох великих банків вісім виказали дефіцит, а решта мінімальні зиски.

Біржа, яка протягом п'ять років звишкувала (найдовше в історії нюйоркської біржі) і ціни на вартісних паперах корпорацій зросли втроє, з одного до 2.9 трильйона дол., та щотретій активізувався у жовтні, через паніку — істерію, що її спричинила компюторська система, бо сильно впала (509 пунктів). Багато біржових брокерів втративши мільйони грошей, перестало діяти, інші звільнили на п'ятдесят відсотків персонал. Інвестори перестали активізуватися, лишній гріш вклали в ощадності, які в деяких фінансових інституціях зросли на 75 відсотків. У висліді біржа протягом року зросла всього сорок два пункти (2 відс.) сьогодні коливається. Зі шляхетних металів найбільше зросли ціни на золото (22 відс.)

Ціни на нафтові продукти впали до 16 дол. за барилку, через семирічну війну у Перській затоці, яка сьогодні продовжується в безконечність. Ірак ракетами совєтської продукції, побіч рафінерій і танкерів, бомбить столицю й інші міста Ірану, який відплачується, бо гине цивільне населення. Іран звернувся до СССР, щоб перестав Іракові доставляти ракети, а стотисячна юрба іранців камінням і саморобними бомбами, заатакувала совєтську амбасаду. Москва внесла гострий протест. У Перській затоці пошкоджено, або затоплено 178 танкерів (77 більше від 1986 року). ЗСА з-поміж 30 кораблів відтягнули літаконосець і три кораблі, а на їхнє місце Німеччина, Японія і Голляндія прислали свої, головно виловлювачі водяних мін. Спад цін на оливу спричинили також деякі держави ОПЕК-у, через збільшену продукцію. Останньо ціни на оливу не міняються, на бензину далі спадають. Через низькі ціни на нафтові продукти американські громадяни заощадили один більйон долярів.

Доляр, який за останні три роки втратив на вартості п'ятдесят, а останнього — 25 відс., далі втрачає на вартості. Конференція міністрів фінансів сімох сильних: ЗСА, Японії, Німеччини, Франції, Канади і Італії в справі стабільности валют та відозва Міжнародного монетарного фонду (151 держав) до ЗСА, щоби піднесли дискантову стопу для стабілізації доляра — без успіхів. Уряд не спішиться, бо низька вартість доляра допомагає експортові, який збільшився на 170 більйонів долярів (20 відс.), через дешевий товар, а імпорт зменшився на шість відс., торговельний дефіцитовий баланс збільшився (160 більйонів дол., у четвертому кварталі зменшився 39 більйонів дол. в грудні 12.2, в листопаді 13.2 більйона дол.) та державний дефіцит зменшився — 165 більйона дол. (проєктовано 185 більйона дол). Низька вартість доляра сильно збільшила туристику (на 17 відс.), найбільше з Німеччини (20 відс.), Японії (15 відс.) Також збільшилася туристика в Европі на 6 відс. Щоби зменшити державний і торговельний дефіцити Уряд з 1-им січня ц. р. зніс торговельний привілей упривілейованих країн (вільний від мита) для чотирьох держав Третього світу — останньо найбільш економічно розвинених: Південної Кореї Тайвану, Гонг-Конґу і Сінгапуру, званих економістами, „чотири тигри", які мали 40 більйонів дол. торговельного зиску, а ЗСА — 29 більйони дол. дефіциту, зменшив імпорт до ЗСА трьох тисяч різних продуктів, від забавок до компюторських частин на загальну суму десять більйонів дол. річно. Корея уже зменшила ціни на 270 імпортованих продуктах від 5 до 20 відс., зменшила імпортову тарифу від 2 до 20 відс. на 440 продуктах, а з 1-им квітня знесе ембарго на 145 продуктах. Також Японія і европейські держави збільшили імпорт американських продуктів включно до фармерських. Франція замовила харчів на 28 мільйонів дол. Так, що американська економіка 1987 року ввійшла до історії дальшого світового економічного росту, бо вона передова, динамічна, домінуюча на світових ринках — це економічна і мілітарна потуга світу.

Економічні передбачення на 1988 рік дещо проблематичні і подавляюча більшість економістів твердить, що загальна народна продукція сповільниться і зросте на два відсотки через великі фабричні резерви (авта), інвентурні запаси і захитану біржу. Урядові чинники передбачають, що валова продукція зросте на 2.2 відс., а господарчого застою на овиді нема. В загальному економічні аналітики-оптимісти твердять, що економіка буде далі сповільнено зростати і рецесії не буде, а песимісти передбачають під кінець року господарчий застій. З-поміж триста визначних економістів, щочетвертий твердить, що під кінець року можлива рецесія, але всі в один голос говорять про рецесію у 1989 році, яка потриває довше. Виборчий рік законодавчих і виконавчих органів (до речі дуже коштовний, у 1984 році — двадцять більйонів дол., цього році предсказують 15 відс. більше) може вплинути на економіку країни.

Оскільки економіка буде далі повільно зростати, тоді Республіканська партія залишиться при владі і буде зріст далі економіки (в протилежному разі, як захитається і скінчиться рецесією, а до керми прийдуть демократи, а ще до того ліберали тоді постане господарчий застій на довший час. Нині економіка дальше сповільнено зростає (2.5 відс.), інфляція під контролем, через обмежену доставу гроша на ринок. Голова Федеральних резерв А. Ґрінспен не бачить наразі потреби міняти дискантову стопу, бо вартість доляра низька і далі спадає. В разі потреби, оскільки економіка сповільниться до одного відс., тоді Федеральне бюро на спеціяльному засіданні в половині травня збільшить доставу гроша і стабілізує доляр. Безробіття не зростає, бо велике запотребування на робітників: півмільйона в мануфактурі, один мільйон для обслуги-медицина, медсестри та індустрії, сталі, бизнесу, електроніки, компюторів і домашнього устаткування. Консумційні ціни стабілізуються, бо консумери дальше обережні (через захитану біржу) у видаткуваннях, головно на дорожчі закордонні продукти, що зменшить імпорт і товговельний дефіцитовий баланс. Захитана минулого року будо-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Осип Кравченюк

ОТЕЦЬ ІВАН ХРИСТОФОР КОНСТАНКЕВИЧ

II.

Відколи Шенандоа, розшарпана внутрішніми міжусобицями після виїзду о. І. Волянського до Галичини, втратила своє провідне місце, Шамокін став дійсним центром українського життя у повітах Нортамберленд і Скуйкіл, а о. Н. Дмитрів назвав місцеву громаду „найбільш свідомою". Значне скупчення імігрантів (коло 1,500 осіб), сильне Братство свв. Кирила і Методія, відданий українству парох та підприємчиві люди, як Теодозій Талпаш, Іван Глова та інші все це було причиною, чому якраз у Шамокіні відбулися 22-го лютого 1894 року перші збори, на яких обрано тимчасовий уряд Українського Народного Союзу, а 30 травня його перша конвенція. Отець Констанкевич став тоді першим секретарем УНСоюзу, а пізніше займав пости заступника радного (1895) і головного радного (1896). Від 18-го липня 1895 року до квітня 1896 він був разом з о. Н. Дмитровим співвидавцем „Свободи". Його відданість справам новопосталого УНСоюзу бачимо з його заяви з приводу наклепів на цю організацію зі сторони Американсько-Руського Вістника (10-го вересня 1896). Тоді він сказав: „...як давніше я працював для Союзу, так працюю тепер і працювати буду, доки сил стане, бо маю сильне переконання, що Союз чекає світла будучність". („Свобода", 17 вересня 1897, ст. 1).

Дев'ятдесяті роки минулого століття стояли під знаком намагань українських священиків в Америці одержати свого власного єпископа. Коли їхні часті петиції до Ватикану залишалися безуспішними, вони почали думати про створення власної організації, яка регулювала б справи нашої Церкви в Америці. Активну участь у цих заходах брав також о. Констанкевич. У його домі відбулася 3-го червня 1896 року конференція українських священиків, а 14-го липня того таки року він взяв участь у з'їзді священиків у Олифанті, де засновано Товариство греко-католицьких священиків в Америці під покровом св. Андрея Первозванного, в якому він отримав пост секретаря. У липні 1899 року він був на нарадах у Філядельфії, а 30-го травня 1901 року скликав до Шамокіну ще одну нараду священиків і очолив засновану тоді Духовну Раду, яка мала опікуватися місійними станицями і назначувати священиків на парафії. В наступному році (26-го березня 1902) о. Констанкевич проводив зборами українських священиків у Гаррисбурзі, на яких обговорювано справу відношення української іміграції в Америці до латинських єпископів і до Апостольської Столиці та вирішено, що наші священики не мусять підлягати тим єпископам, що керівництво церквами повинно бути в руках кураторів та врешті, що кандидатів на єпископа, якого мала б іменувати Апостольська Столиця, повинні пропонувати українські священики і вірні. Дуже можливо, що притокою до першого з цих рішень був судовий процес у справі юрисдикції єпископа Скрентону Джана Гобана, над українською церквою в Олифанті, де парохом був о. Іван Ардан. Отець Ардан відмовився признати зверхність Гобана, і в цьому його підтримували о. Констанкевич та декілька інших священиків.

З другого боку, інші священики і декілька парафіян виступили проти о. Ардана і в результаті єпископ Гобан екскомунікував його. З перспективи часу бачимо, що всі згадані вище заходи наших священиків усамостійнитися були нелегальними, однак їх оправдує до деякої міри розпачливий стан нашої Церкви в Америці та невияснена дотепер мовчанка Риму, яка скріплювала підривну діяльність російської православної місії та давала поштовх до переходу наших людей на російське православ'я. Тут треба згадати, що ще в роки о. Волянського говорилось в Америці про можливість створення української „незалежної Церкви", про що годилось би написати окрему статтю. Таку думку підтримував свого часу також о. Констанкевич, з тією тільки різницею, що її здійснення він шукав у порозумінні з російським Синодом, з яким почав переписку по згаданих вище зборах українських священиків у Гаррисбурзі. Він поставив вимоги, які Синод мав би прийняти, якщо б українські священики і вірні в Америці перейшли на православ'я. Головною вимогою було, щоб „Синод признав для американських українців єпископа окремого (незалежного) від православної місії в Америці, який міг би діяти незалежно від російської консисторії під іменем „Українська Православна Церква" та щоб право вибору українського єпископа належало до українського духовенства..." („Логос", т. 33, ч. 1, стор. 71).

Очевидно, російський Синод не згодився на таку вимогу о. Констанкевича, а кілька років пізніше приїзд єпископа Сотера Ортинського до Америки (1907) показав нікудишність його пертрактацій з Синодом і приніс розв'язку питання про правне положення Української Католицької Церкви. Відтоді о. Констанкевич співпрацював з нашим єпископом, а на скликаному ним всенародному просвітному вічі у Філядельфії (15-го вересня 1909) увійшов до створеного там товариства „Просвіта", як „просвітній дорадник". Рік пізніше Митрополит А. Шептицький, будучи у Філядельфії, надав о. Констанкевичеві гідність крилошанина епархії. У 1917 році він захворів недугою нирок, кілька місяців не міг сповняти своїх душпастирських обов'язків у Шамокіні й перебував у домі дочки Галини і зятя Івана Вайсерів у місцевості Мов Чанк, тепер Джім Торп, Пеннсильванія, де помер 19-го квітня 1918 року. Два дні пізніше його тіло перевезли до парафіяльного дому, відтак до церкви у Шамокіні, а звідти знову до Мов Чанк, де, згідно з його бажанням, його поховали побіч внука Карла.

Отець Констанкевич — один із найвизначніших наших священиків-піонерів. Щирий патріот, він був дійсним приятелем українських робітників-вуглекопів, не використовував їх для своєї власної наживи, а, навпаки, помагав їм, як і чим міг, особливо в час затяжних страйків. За це його любили й шанували свої і чужі. У 1934 році єпископ К. Богачевський доручив отцям Іванові Ортинському й Андрієві Рудакевичу віднайти і зфотографувати місце поховання о. Констанкевича. Після довгого шукання і тяжкої переправи крізь кущі й високу траву їм пощастило виконати це завдання. На жаль, на тому і скінчилося. По сьогоднішній день його гріб залишається забутим українською громадою, особливо установами, що їх він помагав заснувати і для яких віддано працював 25 років. Думаємо, що шамокінська парафія, або наша Митрополія чи Український Народний Союз повинні поцікавитися справою опіки над гробом о. І. Констанкевича, бо на це він заслужив.

ХОЧА ПОДАТКОВА ПРОЦЕДУРА проходить відносно спокійно, не зважаючи на великі зміни податкових законів, то все ж таки конгресові ревізори, звітуючи на базі перевірки Податкового уряду, заявили, що половину листів, які висилає податковий уряд до платників податків є неправильними. Вони також сказали, що 38 відсотків телефонічних інформацій є невірними.

ІЗРАЇЛЬСЬКА ДЕЛЕҐАЦІЯ, яку очолюють заступник прем'єр-міністер Іцак Навон і міністер юстиції Авраам Шарір, прибула до Польщі на однотижнені відвідини. Там вони братимуть участь у церемонії відзначення 45-річниці трагічних подій у варшавському ґетто і боротьби поляків і жидів проти нацистських окупантів. На Заході ці відвідини потрактували дуже поважно, бо це перший раз ізраїльська офіційна делеґація відвідує Польську Народну Республіку. У делеґації є також шість членів парляменту. Представник міністерства закордонних справ Польщі Єжи Урбан заявив, що покищо не передбачено жадних офіційних зустрічей і розмов на вищому урядовому чи партійному рівні.

ДВОЄ НЕВІДОМИХ МОЛОДИХ людей кинули куски бетону у вікна лідера Лейбористської партії Великобританії Нілла Кіннока. Господар дому і його жінка Гленіс в цей час дивилися на телевізію. Н. Кіннок вибіг з дому і кинувся за хуліганами, але їм вдалося втекти. Поліція нічого не могла повідомити про мотиви нападу.

Інтеліґенція...

(Закінчення зі стор. 1)

уряд, у тому числі і партійних керівників, у некомпетентному і безвідповідальному підході до вирішення місцевих проблем. Така політика, говориться у листі, „загрожує загостренням міжнаціональних відносин і зростанням незадоволення місцевого населення діями центрального керівництва".

В листах містяться обвинувачення на адресу неназваних офіційних осіб і совєтских засобів масової інформації, винних у навмисному перекрученні справжньої ситуації в республіці і спробах звалити свої невдачі на Захід.

Як повідомляє пресове агентство Ройтер, на зборах членів спілки естонської творчої інтелігенції висувалися пропозиції оголосити естонську мову єдиною офіційною мовою в республіці (в даний час офіційними мовами є російська і естонська), а також заборонити призначення на керівні посади осіб, які не говорять по-естонськи.

У Сакраменто...

(Закінчення зі стор. 1)

живання публіці. Вона виконала прегарно цей концерт в повній гармонії із диригентом К. Найсом".

Далі рецензентка подає свої враження з прем'єри твору Л. Ревуцького. На її думку твір, хоча мелодійний і творить цілість, але загальне враження не є заокруглене. Однак радіє, що можна було почути прем'єру твору української музики. Сам диригент К. Найс дуже захоплений цією симфонією і хоче її включити у постійний свій репертуар. Симфонічна оркестра Сакраменто є одною з кращих реґіональних оркестр.

З приводу концертів появилася чепурна програма, яку випускає оркестра Сакраменто на цілий сезон. В ній велике пояснення, що концерти є відзначенням 1000-річчя Християнства Київської Русі, як предвісника модерної України, вичислені всі українські установи, що творять комітет в Каліфорнії, та зазначено, що цей комітет уможливив фінансово відбуття концертів.

Далі в програмі інформації про Ю. Осінчук з її світлиною і точні інформації про композиторів, серед яких найбільше обширно про Л. Ревуцького, пера українського музики-піяніста Юрія Олійника.

З нагоди великого успіху концерту слід підкреслити, що в Сакраменто вже відбувся ряд імпрез міжнародного характеру, які влаштував Комітет відзначування 1000-річчя Християнства, у тому такі як „Камелія міжнародна виставка" екуменічна відправа в місцевій катедрі, міжнародний полуденок, „Камелія вечір народних танцювальних груп" і „Камелія парада" з особливим відзначенням українців.

Економіка...

(Закінчення зі ст. 2)

ва і продаж домів не поправляється, через зимові місяці і високі мортґеджові відсотки (10.5), припускають, що впадуть до 9.5 і весною поправляться. Щоби зрушити домобудівництво президент Реґен підписав 32 мільйоновий дол. кредит.

В автомобільній індустрії ситуація може покращати через знижені ціни і зменшений імпорт закордонних авт, головно з Японії, які дорожчі від американських, так, що продаж авт може зрости до 15 мільйонів. Дженерал Моторс кличе з поворотом п'ять тисяч звільнених робітників. Летунські лінії далі будуть у фінансових клопотах через збільшений рух летів, брак летовищ, технічного персоналу контролерів летунства, що збільшить спізнення, відкликання летів і аварії. Уже було сім аварій літаків з-поверх 170 фірм, в яких згинуло 63 особи. З новим роком летунські лінії піднесли ціни на квитки, а з 15-го травня Американська летунська лінія зачне безпосередні лети до Москви. Доляр далі тратить на вартості, що збільшить експорт через конкуренційну ціну на продуктах, збільшить фабричне виробництво, торгівлю та затруднення. Банки і фінансові інституції дальше дефіцитові, через злі позички відсталим країнам Третього світу, деякі піднесуть дивіденди, що збільшить ощадності.

Ціни на нафтові продукти будуть дальше спадати. З початком року, через кілька тижнів, впали на двадцять відс. (14 дол. за барилку), через збільшену продукцію деяких членів ОПЕК-у на 200,000 барилок денно, а деяких з 19-ти держав (не членів ОПЕК-у) продуцентів нафти на 800,000 барилок денно, тому вони скликали конференцію до Лондону для зменшення продукції. Деякі члени ОПЕк-у домагаються скликання надзвичайної конференції (остання була в грудні м. р.), щоби піднести ціни, зменшивши продукцію, більшість не годиться і буде збільшувати продукцію, через захитаний економічний стан країни.

Ціни на деякі фармерські продукти будуть далі спадати, головно на пшеницю; дотепер продано всього десять мільйонів бушлів. Фармерські доходи збільшить експорт кукурудзи, бо врожай кукурудзи в Південній Африці (найбільшого експортера), через посуху, зменшився на 40 відс. Совєтський Союз купив додатково п'ятсот тисяч метричних тонн пшениці (по 2.75 дол. за бушель), крім того хоче купити 14.5 мільйона метрів тонн сої, 2.6 мільйона метрів тонн кукурудзи і більше пшениці. Видко, що перебудова — революційна сільськогосподарча реформа крахує, через брак агротехніки, модерного ремаменту. У вересні вигасає п'ятирічний договір купна по дев'ять мільйонів метрів тонн зерна річно, у ЗСА, досьогодні нового не підписано. Офіційні совєтські чинники подали, що врожай ц. р. буде 235 мільйонів метрів тонн збіжжя; двадцять п'ять міл. метрів тонн більший від попереднього.

Біржа по шістьох місяцях відзискала це, що втратила 19-го жовтня м. р., сьогодні коливається і стабілізується, активність зменшилася. Протягом року буде звишкувати, у виборчому бо році, як твердять біржові аналітики біржа зростає.

Великий вплив на економіку країни матиме новий бюджет на 1988/89 фіскальний рік на загальну суму один трильйон і один більйон долярів з дефіцитом 129.5 більйона дол., у якому зменшено видатки на оборону (на 1.5 більйона дол., четвертий рік підряд), на економічну і мілітарну допомогу відсталим країнам (біля 30 держав, між ними Ливан, який на вулкані. Через десятьлітню революцію країна в руїні, ціни зростають з дня на день, інфляція 210 відс; безробіття 35 відс.) на велфер і інше, а збільшено на: боротьбу з наркоманією, недугою АІДС", едукацію, стратосферичну оборону, модернізацію летунства і відчищення повітря. Бюджет буде напевно зревідований, бо видатки і дефіцит значно збільшаться на стратосферичну оборону, через скомплікованy компюторську систему, яку виконує фірма Мартін Марієнта (СССР вже два роки посилено працює і видав до двох більйонів дол.) через боротьбу з наркотиками: маріхуаною, кокаїною, героїною, яких останнього року доставлено до ЗСА з Панами, Колюмбії, Гаїті і Мехіко тридцять тонн 15 разів більше, як п'ять років тому, на загальну суму сто більйонів долярів; через боротьбу з недугою АІДС, яка сильно поширюється у цілому світі включно до СССР і сателітів. У Лондоні під кінець лютого відбулася триденна конференція 600 представників зі 150 держав світу в справі спільної боротьби з цією недугою, яка найбільше поширена серед населення відсталих країн, особливо Африки і звідтам прийшов новий вірус цієї недуги. Докладної статистики заражень у світі наразі не подано (припускають до двадцять мільйонів), у ЗСА три мільйони переважно серед молоді (16-24 роки, більше жінок, як молоді найбільше в Ню Йорку і Лос Анджелесі), тому заряджено бадання крови молоді по школах і університетах, та вже видано поверх півтора більйона дол. на боротьбу з нею; через видатки на едукацію-реформи навчання: більше років на математику, фізику, технічні і наукові дисципліни. Департамент едукації виказує запотребування на учителів — 211 тисяч (у 87 році — 195, а на наступний рік — 218,000 через великий приріст дітей шкільного віку. Брак кваліфікованих сил і проблема підвишки платень. Пересічна платня учителів — 26.5 тисяч дол. річно.

Через детант — передишку (почалася м. р. після майже 20-ти років холодної війни), яка потрібна Совєтському Союзові з двох причин: катастрофального економічного положення, протягом 70-літньої диктатури пролетаріяту і зростаючі демонстрації-протести населення по республіках, які почалися м. р.: (Казахстан, Прибалтика, Крим, Москва), а в лютому ц. р. у Вірменії і Азербайджані, де стотисячну масу демонстрантів припинило військо, доставлено 120 літаками, згинуло 32 особи і були поранені. Швайцарське радіо подало, що згинуло сто осіб, а сотні ранених та демонстрації дальше тривають. Журналістам в'їзд до республік заборонено, так, що світ не буде знати істини. За опінією совєтологів і світових економістів чисельні заворушення в Вірменії і Азербайджані є ножем у спину „перебудови", та може статись початком розвалу російської диктатури, останньої колоніяльної імперії. Останньо Ґорбачов хоче піднести податки на приватні кооперативи і бизнеси, на які дано дозвіл в 1986 році. Їх поверх 9,000 крамниць, ресторанів, направи обуви, столярів і затруднених 90,000 працівників, старших віком емеритів, переважно жінок, які вже платять 13 відс. податку, як і інші робітники.

З новим детантом збільшилося число відвідувачів зі Совєтського Союзу до 15,000, які звиджують 22 різного роду об'єкти: наукових, культурних, економічних, фармерських, військових включно до нуклеарних так, що шпигунство пожвавиться. За останніх три роки арештовано 29 шпигунів. У ЗСА є 1,400 совєтських і 2,800 інших комуністичних країн представників по амбасадам і Об'єднаних Націях, з яких одна третя за даними ФБІ — це шпигуни. Лише у стейті Каліфорнія є 1,500 технологічних фірм, продуктів, яких потребує Совєтський Союз для „перебудови" своєї крахуючої економіки. Голодний на технологію і комуністичний Китай, який держить у ЗСА 1,900 дипломатичного персоналу та студіює 20,000 китайських студентів. Сьогодні 200,000 совєтських науковців на підставі спеціяльного обопільного взаємного договору звиджує 20 баз американських ракет. Скільки між ними шпигунів? Наскільки треба збільшити персонал служби безпеки, під час коли за одним шпигуном слідкує п'ять до десять урядовців ФБІ. Наскільки це збільшить видатки і дефіцит? Порушені проблеми можуть збільшити державний і торговельний дефіцити, які не лише є сіллю в оці та їх сильно критикують ліберально демократичний Конгрес і Сенат, але за ними уважно слідкують економісти держав вільного світу.

Новий постмайстер А. Френк з 1-им березня ц. р., через зменшений Конґресом на 1.2 більйона дол. бюджет та 1.35 більйона дол. м. р. дефіцит зменшує години праці, редукує і посилає скорше на емеритуру персонал, застосовує більше технології і автоматизації. Сьогодні пошта затруднює 800,000 працівників, які доставляють річно 150 більйонів різного роду пошти з бюджетом 31 більйонів долярів. З 3-им квітня ц. р. оплата листа першої кляси зросла до 25 центів. Дорадча комісія президента Реґена пропонує передати пошту приватному секторові.

У загальному треба ствердити, що економічний стан країни добрий і на майбутнє буде повільно зростати, оскільки не виринуть якісь непередбачені проблеми, чи природні катаклізми. Поверх п'ять декад економіка, перериванa рецесіями, росте; збудовано 65 мільйонів домів, 27 мільйонів житлових кондоміній та затруднено поверх тридцять два мільйони громадян.

ТОМУ, ЩО ПУБЛІЧНІ ОПИТИ виказують невдачу Адміністрації президента Рональда Реґена у боротьбі з наркоманією, демократичні кандидати на президентську номінацію використовують це, як пропаґандивний засіб у своїх передвиборчих виступах. В промовах вони також вказують на неґативну закордонну політику цієї Адміністрації, але самі фактично пропонують тільки нереальні теорії.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 13-го квітня 1988 р. відійшов у Вічність

наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН і БРАТ

бл. п.

ЛЕСИК ФІҐОЛЬ

на 38-му році життя.

ПАНАХИДА 15-го квітня 1988 р. о год. 6 30 веч. у Mercy Funeral Home, Monmouth Junction, N.J.

ПОХОРОН у суботу, 16-го квітня 1988 р. о год. 10-ій ранком з церкви Успенія Матері Божої в Перт Амбой, Н. Дж. на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ІВАНКА
син — ОЛЕСЬ
донька — ХРИСТИНА
родичі — МАРІЯ і СТЕФАН ФІҐОЛЬ
сестри — РОМАНА ШИПАЙЛО з Родиною
МАРТА ФІҐОЛЬ
свекруха — МАРІЯ ПЕЛЬО
швагерка — КАТЕРИНА ДОМАРЕЦЬКА з Родиною

Замість квітів на могилу просимо складати датки на хор при церкві св. Успенія Матері Божої в Перт Амбой, Н. Дж.

В ДРУГУ СУМНУ Й БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ніколи Незабутнього нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА й ДІДУСЯ

бл. п.

Андрія Ройовського

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в понеділок, 18-го квітня 1988 р. о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Духа в Бруклині при 161 N. 5th Street

Про молитви за спокій душі Покійного просять

дружина ЕМІЛІЯ і Родина

З великим жалем повідомляємо, що в дні 13-го квітня 1988 р. відійшла у Вічність на 86-му році життя

бл. п.

МАРІЯ ЛЕПКА

дружина старшини Українських Січових Стрільців, співця стрілецької музи Льва Лепкого.

В останню дорогу відпровадимо Покійну у вівторок, 19-го квітня 1988 р. з похоронного заведення М. Насевичів, при 109 Іст Тайбор Рд. у Філядельфії на український православному цвинтарі св. Андрія Первозванного у Савт Бавнд Брук, Н. Дж.

В глибокому смутку:

брат — КОЛЯ ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ з дружиною ЛЯЛЕЮ і дочками ЗІРКОЮ і ДАРІЄЮ з родинами в Парижі

Замість квітів проситься складати пожертви на збереження Архіву УСС.

Об'єднання б. Вояків Українців в Америці (ОбВУА) — Відділ в Нюарку, Н. Дж.

З глибоким смутком повідомляємо все наше членство та українське громадянство, що дня 6-го квітня 1988 року відійшов у Вічність на 97-му році життя

сл. п. сотник-лікар

Микола Терлецький

колишній командант санітарної округи і військового шпиталя при Начальній Команді УГА в Дрогобичі. У квітні 1919 року призначений НК УГА до Касного для наладнання санітарної служби для ранених і хворих з фронту під Львовом. По переході за Збруч хворіє на тиф, а по видужанні призначений до Дієвої Армії УНР, де є комендантом шпиталя у Вінниці. Врешті з рештками частин УГА під командою ген. Кравса переходить на Закарпаття.

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю, 8-го квітня 1988 року, а похоронні відправи були відслужені в УКЦеркві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., відтак похоронено Покійного на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Відділу ОбВУА

Мистецька виставка Людвіка Копачинського в УВУ

Протягом років Український Вільний Університет сприяє влаштуванням виставок мистецькій діяльності наших і чужинецьких мистців. Були в УВУ виставки спільні і індивідуальні мистців, що проживають на поселеннях, а також і мистців-нонконформістів. Була виставка збірна чеських і українських мистців, що мала великий успіх і була „мандрівною" у кількох більших містах Західньої Німеччини. В цьому році 19-го лютого відбулося (набране телевізією) відкриття мистецької виставки картин польського маляра Людвіка Копачинського, який вже майже вісім років проживає в Мюнхені і підтримує добрі стосунки з українцями.

Виставку відкрив декан факультету права і суспільно-економічних наук проф. Зиновій Соколюк, який наголосив сприяючу діяльність УВУ в площині обопільного польсько-українського зближення на еміграції, щоб протидіяти пропаганді, шкідливій обом народам. В цьому напрямі сприяюче діє і інститут досліду національних проблем при УВУ і на особливу увагу цієї взаємної протидії було те, що вже відбуто не тільки наукову конференцію і ряд спільних вечорів з доповідями, але були також вміжчасі індивідуальні доповіді відомих польських науковців в УВУ. Вітаючи присутніх, проф. Соколюк відмітив, що йому приємно відкрити мистецьку виставку, яка представляє громадськості цим разом багатогранну творчість польського мистця. Л. Копачинський народився в Янові, коло Теребовлі, на Поділлі, 25 січня 1930 року. Молодим хлопцем жив серед українців, згадує про край і околиці своєї ранньої молодости на Поділлі, зберіг і нашу мову. По війні батьки виїхали до Польщі і поселилися в околицях Вроцлава, і там пройшла вже його пізніша молодість — дальші шкільні роки, середня освіта, мистецькі студії. Студіював малярство і скульптуру в Академії мистецтв у Вроцлаві до 1960 року, потім був учителем малярства. Працював як реставратор і консерватор образів і фресків у Вроцлаві, як скульптор декоративної кераміки, зокрема більших паркових газонів і ваз. Брав участь у збірних мистецьких виставках у Польщі, мав і свій мистецький стаж.

Від 1980 року Л. Копачинський проживає у Мюнхені, працює як маляр і як реставратор, бере участь у мистецьких проєктах (віднова фресків і живопису, у театрі при Ленбахпляц у Мюнхені, де працював з донею сім місяців, мав свої виставки). Мистець підтримує добрі контакти з українцями (зробив кільком портрети), буває в нашій церкві, на наших імпрезах, виставках тощо.

При цьому треба б також згадати, що ми маємо в цьому випадку відому мистецьку родину, бо мистецьку (паралельно) освіту має і дружина мистця Марія, яка є фармацевткою, але працює також як технолог ґртистичної кераміки. Мистецьку освіту має і доня їх мгр Дорота Копачинська, яка також закінчила Академію мистецтв у ділянці різьби, кераміки і консервації мистецьких пам'яток, а також і син Павло іде слідами батька та студіює в Академії мистецтв в Горуні.

Якщо об'єктивно говорити про творчість Л. Копачинського, то вона — багатогранна; він творить переважно у клясичному стилі — образи, портрети, краєвиди (в тому і подільсько-поліські), має гарні картини квітів, звір'ят, а також і мініятюри. Має „оригінальні" спроби і „авангардне", тобто модерно-абстрактне малювання, що популярне для окремих людей, але це тільки для того, щоб їх задовільнити, що і він може також творити в цьому стилі.

Мистець є добрим лучником для наших громад — польської і української, говорить вільно українською мовою. Бажаємо йому успішної мистецької діяльности.

Д-р Б. Кузь

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успіхи УАСТ „Леви" Чикаго в „Індор-турнірах" копаного м'яча

Минулого тижня закінчилися в Чикаго розгривки копаного м'яча в „Індор-турнірах", в яких дві дружини УАСТ „Леви" добилися значних успіхів. Перша дружина змагалася у І-ій дивізії Метрополітальної ліґи. Гри відбувалися кожної неділі в залі „Одеум" у місцевості Вілме Парк. На дев'ять змагань „Леви" виграли шість і зазнали три поразки. Висліди поодиноких змагань: „Леви" — „Фортуна" — 5:2, Литовці — 6:2, Ріал Ф. Ц. — 6:5, „Марунс" — 4:6, „Тревілн" — 5:7, „Роял Вавель" — 6:4, „Буллетс" — 2:5, „Фіхте Ремс" — 3:0 і „Вуканда Чіфс" — 5:3.

Згідно з цими вислідами „Леви" здобули 12 точок і відношення голів 41:34, що дало їм друге місце та разом з першуном „Марунс" аванс до Вищої дивізії. Перші три місця були нагороджені чашами. Менаджер дружини Лев Скороход, тренери і помічники — Іван Лоско та Анатоль Гординський.

Дружина „Олдбоїв" виступала у „Метро-Альте Геррен" лізі. Змагання проходили кожної п'ятниці у місцевості Арлінгтон Гайтс. На 10 ігор „Леви" виграли дев'ять і зазнали однієї поразки. Висліди поодиноких ігор: „Леви" — „Ріал" — 8:3, „Ремс" — 5:1, „Крила" — 4:1, Хорвати — 6:3, „Роял Вавель" — 10:7, „Орли" — 7:4, „Конкордія" — 7:1, „Марунс" — 12:5, „Швабен" — 7:8, „Фальконс" — 4:3. Остаточно „Леви" здобули 18 точок і відношення голів 70:35 та зайняли друге місце у своїй групі. Децидуючі змагання за перше місце розіграли „Леви" з першуном групи „Швабен", з яким програли високим вислідом 2:7 і цим самим мусіли задоволитися титулом віцечемпіона. І в цій групі перші три місця були нагороджені чашами. Менаджер дружини „Олдбоїв" Анатолій Гординський, помічники та тренери — Іван Лоско і Микола Мартинович.

Роман Б. Припхан

Жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" — віцечемпіон

В неділю, 10-го квітня ц.р., у спортовій залі Насов Комюніті коледжу в Ню Йорку відбувся черговий відбиванковий турнір ЮСВБА з участю 10 дружин, в якому „Ч. Січ" здобула вдруге у цьому сезоні звання віцечемпіона. Згідно з правилами Відбиванкової Асоціяції, на початку змагання пройшли у двох рівнорядних підгрупах, після яких відбулися півфінальні і остаточно фінальні гри за чолові місця турніру.

У підгрупі „А", в якій виступила „Ч. Січ", наша дружина здобула такі висліди: „Ч. Січ" — „Гантер" ВК — 15:4, 15:8, „Воррен" ВК — 9:15, 15:11, Литовський ВК — 15:11, 15:7, „Томпс. Ріл" ВК — 15:9, 15:7.

В півфіналі „Ч. Січ" зустріла сильну дружину „Кольомбо" ВК, яку перемогла в трьох сетах — 15:8, 8:15, 15:10. У фіналі суперницями „Ч. Січі" стали спортовки „Ворен" ВК Ню Джерзі, які у своєму півфіналі подолали „Лонг Айленд" ВК — 2:0. Фінальна зустріч пройшла емоційно і дуже завзято, в якій наша дружина зазнала тієї єдиної в турнірі поразки вислідом — 15:11, 9:15, 10:15 і тим самим здобула трофей віцечемпіона. Цей новий успіх „Ч. Січі" на терені Відбиванкової Асоціяції заслуговує на особливе відзначення. Добитися такого осягу в сучасній сильній конкуренції в цьому роді спорту не так легко. Треба надзвичайної завзятости й витривалости не тільки на самих турнірах, але особливо у виснажливих тренінгах. Не дивниця, що, на жаль, у нашій українській дійсності немає в ЗСА і Канаді жіночих відбиванкових дружин (не краще і з чоловіками), що виступали б в офіційних турнірах Америки чи Канади. Легке життя нашого юнацтва і особливо недбальство наших спортових осередків є основною причиною цього лиха. Склад дружини „Ч. Січі" в цьому турнірі: С. Моравська-Гейлі, С. Дівис, Д. Кам, С. Лопатовська, О. Бук, Ш. Файн, Н. Моравська, М. Орел-Вітман. Провідник і тренер Павло Гейлі.

Кінцевий показник табелі ігор „А" підгрупи

УСВТ „Ч. Січ"	7:1
ВК „Ворен"	6:2
Литовський ВК	5:3
Томпс. Ріл. ВК	4:4
Гантер ВК	2:6

Підгрупа „Б"

Лонг Айленд ВК	6:2
Кольомбо ВК	5:3
Флямінго ВК	5:3
Лонг Айленд II	4:4
Лівінгстон ВК	3:7

Кінцевий показник перших трьох переможців

1. ВК Ворен, Н. Дж.
2. УСВТ „Ч. Січ" Нюарк
3. Кольомбо ВК Н. Й.

УСВТ „Ч. Січ" — Говелл Кікерс СК 0:2

В цих перших лігових змаганнях весняної рунди сезону копаного м'яча, що відбулися в неділю, 10-го квітня ц.р. в м. Фріголд, перша дружина зазнала поразки „сухим" вислідом 0:2. У звітовій зустрічі наші футболісти грішили помилками і хаотичною грою, завдяки якій господарі заслужено реванжувалися за поразку, що її зазнали кілька тижнів тому в змаганнях за чашу стейту. В першій півгрі „Січовики" в більшості ґрали на половині господарів, але хоч створили кілька можливостей до здобуття голів, їх безнадійно змарнували наші чолові снайпери нападу. Після перерви суперники перейняли ініціятиву, завдяки якій в 65-ій хвилині з вільного стрілу здобули ведення 1:0. Швидко після цього голя гості пробували дещо наладнати гру, провели контр атаку і здобули право на карний стріл, одначе Сарджент післав м'яч в руки воротаря „Кікерса". Перед закінченням тієї зустрічі господарі зуміли ще подвоїти рахунок, використавши помилку оборонців, що забарилися з викопом м'яча під воротами „Ч. Січі". Після тієї поразки „Ч. Січ" дальше займає друге місце в показнику табелі ігор І-ої дивізії Ґарден Стейт Ліґи, але якщо наші футболісти не прийдуть до бажаної форми, то „полетять" на нижчий щабель. Склад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Василак, Торій, Зулійо, Павлюс, Брієнза, Каміка, Фонг, Сакевич, А. Бакун, Сарджент, Білецький, Дворський, Сабрій. Провідник Вол. Бакун. Чергові змагання вдома: „Ч. Січ" — Монмотт Стінг, 5-го травня ц.р. „Ч. Січ" — Краков'я — Валінгтон.

(от)

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 17-го КВІТНЯ 1988 р.

Парма, Огайо. Місячні збори Т-ва ім. Івана Франка 334 Відд. о год. 12:30 по пол. в домі фінансового секретаря при 3324 Торрінгтон вул., Парма, Огайо. Проситься членів прибути і вирівняти вкладки. — Б. Задорецький, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 24-го КВІТНЯ 1988 р.

Рочестер, Н. Й. Збори 217-го Відділу о год. 2-ій по пол. у приміщенні церкви св. Йосафата. Проситься членів прийти і вирівняти свої залеглі вкладки. Секретар буде збирати гроші перша тридцять і якщо зайде потреба то буде збирати півгодини пізніше по зборах. — С. Приймак, секр.

СУБОТА, 30-го КВІТНЯ 1988 р.

Чикаґо, Ілл. Загальні збори Т-ва ім. Е. Коновальця 423 Відд. о год. 1-ій по пол. в домівці Суспільної Опіки при 2355 В. Чикаґо вул. Проситься взяти участь у цих важливих зборах. — Юлія Назаревич, секр.

Так живе...

(Закінчення зі ст. 2)

Після Сталіна будова нових дач продовжувалася. Так у Піцунді на Чорним морем, недалеко від Гагри збудовано дачу для Хрущова. Дача мала окрему пристань, величезний басейн до плавання із скляним дахом і скляними рухомими стінами.

Керуюча номенклятура їздить у броньованих автах ЗИЛ з радіотелефонами. Скло не пробивають кулі. Номери на автах міняють кожного другого дня з причини безпеки. Ленін на весні 1922 року мав шість авт під доглядом ГПУ. Ескорта Сталіна складалась з чотирьох авт з охороною. Совєтські міністри літають рейсовими літаками. Тоді один міністер займає цілий відділ першої кляси. Літаки номенклятури відлітають із окремого аеропорту. Такі літаки мають помешкання з сальоном, кабінетом, спальнею і кухнею. Номенклятуру охороняє Дев'яте Управління КҐБ СССР. Клопоти про багаж, оформлення паспортів при подорожах закордон бере на себе Дев'яте Управління КҐБ.

У відомій московській універсальній крамниці — ҐУМ — де купують звичайні смертні, на третьому поверсі є „спецсекція" — офіційно секція ч. 100. Туди має доступ тільки вище керівництво. Там дуже дешево продають імпортні товари.

Свєтлана Аллілуєва в 1943-1944 року вчилася на історичному факультеті Московського університету. Одягалася вона в шубу з блакитної білки, темний англійський костюм, різнокольорові шовкові блюзки, дороге взуття на високих обцасах.

Всі генеральні секретарі зовсім відірвані від життя. Сталін дивився совєтські художні фільми і думав, що вони дають дійсну картину совєтського життя. Після смерти Сталіна Хрущов його за те висміяв. Від народів СССР номенклятуру ділить глибова прірва. Вона боїться народу-народів і хоронить себе від народного гніву дивізіями КҐБ. Номенклятура живе у постійному страху що її солодке життя одного дня скінчиться і вона, вже без КҐБ, яке буде спасати власну шкіру, стане перед народним гнівом.